

Golf jij ook? Nee ik werk

De kosmos en ons hoger zelf brengt je soms op paden waarvan je op dat moment niet weet wat je er moet doen. Soms kom je in situaties terecht waarvan je niet vermoedde dat het bestaat. Dit was zo'n ervaring.

Toen ik eind 30 was kreeg ik een relatie met iemand die in een totaal andere wereld verkeerde dan ik. Ik was een werkende alleenstaande moeder, met een fulltimebaan in de psychiatrie. Hij was een zakenman en mede-eigenaar van een groot bedrijf. Hij was dus rijk, althans die indruk maakte hij. Toen we een paar maanden met elkaar omgingen werd hij uitgenodigd door vrienden van hem in Brasschaat die 25 jaar gehuwd waren. Ik was met hem al een aantal malen in Brasschaat geweest, maar ik had voor ik hem kende geen idee wat voor soort dorp dat was. Een plaats waar veel rijke Nederlanders woonden om belastingtechnische redenen. Veel mensen vonden het tamelijk naïef van mij dat ik dat niet wist. Enkelen dachten zelfs dat ik juist iemand had gezocht uit dat dorp om een 'rijke' man aan de haak te slaan. Niets was minder waar. We kenden elkaar via een advertentie in de NRC. Wat toen nog een betrouwbare krant leek. Daten online bestond nog niet.

Het feest vindt plaats op een vrijdagavond en we worden rond 18 uur in het chique restaurant verwacht. Hij zal mij thuis ophalen, hij komt en heeft al een fles champagne en een prachtig boeket bloemen bij zich voor het bruidspaar. Hij bekijkt de kleding die ik aanheb, een net jurkje met een jasje, maar hij vindt het niet mooi genoeg. Heb je niets beters? Samen kijken we in mijn kledingkast, ik heb niet veel kleding, enkele jurkjes en wat broeken en truien en T-shirts -Als ik geld over heb koop ik liever boeken- Er hangt een zwarte jurk die ik zelf heb gemaakt van zijdeachtige stof. Hij wijst ernaar, doe die maar aan. En sieraden, heb je een mooie ketting of zoiets? Ik laat hem mijn bescheiden sieraden doosje zien, allemaal goedkope kettinkjes en oorbellen. Een paar zwart witte oorbellen met een bijpassende ketting, gemaakt door een vriendin bekijkt hij wat nauwkeuriger. Doe die maar zegt hij, maar hij is duidelijk ontevreden, ik voel zijn afkeuring. We stappen in de auto en rijden richting Brasschaat. Hij zwijgt de hele rit. Ik voel me erg ongemakkelijk, zijn afkeuring hangt in de auto. Ik ben duidelijk niet goed genoeg voor zijn vrienden in Brasschaat. Aangekomen bij het restaurant gaan we naar binnen. Hij draagt de cadeaus en zegt niets tegen mij. Binnengekomen staat er een gezelschap met een glas champagne in de hand. Hij begroet het bruidspaar en stelt mij niet voor. Ik doe dat zelf, en wordt uitvoerig bekeken. Ik begrijp nu waarom hij zo afkeurend reageerde op mijn outfit. De dames zijn allemaal gekleed in dure sjieke merkkleding, met veel glitter en glimmende versieringen. De sieraden die ze dragen zijn zonder

uitzondering gemaakt van goud en versierd met diamanten, parels, etc allemaal groot en veel. Mijn zwarte jurkje en mijn zelfgemaakte oorbellen steken heel pover af tegen dit oogverblindend decor. Hij laat me staan tussen de dames en keurt me geen blik meer waardig. Wat meteen opvalt: de heren staan bij elkaar en spreken over voetbal, auto's en de beurs, de dames staan bij elkaar en spreken over golfen en bridgen en de kwaliteit van de poetsvrouwen. Hoe boeiend denk ik met een zekere verbazing. Ik luister en meng me niet in de gesprekken. Dan gaan we aan tafel, de mannen zitten aan een kant en de dames aan de andere kant. Wat traditioneel denk ik, dit maak ik echt nergens meer mee. Hij zit aan de andere kant van de lange tafel, hij kan me nauwelijks zien, heeft me ook geen blik of woord meer gegeven. Ik zit aan de andere kant tussen vrouwen die ik niet ken en ook nog nooit heb gezien. Ik kijk en luister naar de gesprekken. Aan de mannenkant nog steeds dezelfde thema's: beurzen, sport, restaurants en auto's kortom doodsaai. Aan mijn kant ook meer van hetzelfde: golfen, bridgen, shoppen in steden ver van huis, de kleinkinderen of kinderen, de vakanties etc. Tijdens het serveren, stoot een serveerster per ongeluk met een schaal tegen een blouse van een dame, er komt een piepklein vlekje op, o roept de dame uit, dat komt niet meer goed, dat bloesje kan ik wel weggoeien. Ik hoor het aan met stijgende verbazing.

Daarna gaat het gesprek over hun golfafspraken, en dan vraagt er een dame voor het eerst iets aan mij. Golf jij ook? Nee ik golf niet zeg ik? Wat doe je dan? Tennis je? Nee ook niet zeg ik, Bridgen dan misschien? Nee ook niet. Wat doe je dan? Ik werk, zeg ik. Wow dat is een bijzondere mededeling, plots kijken meer vrouwen naar mij. Wat doe je dan? Ik werk in een psychiatrisch ziekenhuis, de dame die tegenover me zit heeft diamanten oorbellen zo groot als kippeneieren, ze kijkt me plots geïnteresseerd aan, en wat doe je dan zoal? Ik vertel over mijn werk, de begeleiding aan patiënten die ik geef, het leidinggeven aan het team. De manieren waarop ik met patiënten werk. Steeds meer vrouwen stoppen hun gesprek en luisteren, en stellen vragen. Ook aan de mannen kant, verstommen de gesprekken, daar wordt ook meegeluisterd. Er wordt van alles gevraagd, hoe dat gaat als je depressief bent en opgenomen moet worden, want dat kennen ze ook wel van mensen in hun omgeving (of misschien wel van henzelf denk ik dan) en ze vragen honderduit.

Opeens sta ik in het middelpunt van hun belangstelling. De dame met de oorbellen zegt op een bepaald moment. Eigenlijk leiden wij maar een waardeloos leven als ik hoor wat jij allemaal doet. Niemand ontkent het, er is een heel andere sfeer ontstaan aan tafel. 'Hij' ziet me nu wel zitten en kijkt trots. Maar ik heb geen goed gevoel over hem. Wanneer we naar huis gaan is dat ook in stilte. Ik denk na over deze avond en het bedrukt

me. Hij doet alsof er niets is gebeurd. Praat over de avond en het lekkere eten.

Maar achteraf weet ik dat ik deze ervaring nodig had om ook dat te leren kennen en begrijpen. De leegte heb mogen voelen achter deze materiele rijkdom. Echte leegte, zinloosheid, eigenlijk diepe armoede. Natuurlijk geldt dat niet voor iedere persoon die veel geld heeft, maar vaak wel. De echt rijke mensen zijn degenen met een rijke open geest, een rijke scheppingskracht, een rijk gevoelsleven.

Tanni juli 2020